

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Et Brevis Declaratio Viæ Spiritvalis

Palma, Luis de la

Antverpiae, 1637

Prologvs ad Patres & Fratres Societatis Iesv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50934)

A D
 PATRES ET FRATRES
 SOC. IESV
 PROLOGVS.

V M mihi omnino per-
 suadeam, præclaras illas
 & solidas virtutes, re-
 rumque spiritualium in-
 telligentiam & lucem;
 quâ S.P.N. IGNATIVS, & primi
 illi Patres, qui hanc nostram Religio-
 nem fundarunt, nobis præluxerunt; à
 Deo Domino nostro illis per Exercitia
 illa spiritualia, quæ primo Parenti &
 Fundatori inspiravit, fuisse communi-
 cata; & etiam planè existimem, quòd
 per eadem Exercitia, idem Dominus,
 eorum successoribus spiritum eundem

¶ perfectionem sit communicaturus, quodque luce hac extinctâ in tenebris simus victuri, ¶ capillis his, qui pauci & debiles apparent, abasis, & absque viribus simus remansuri, futuri que sicut reliqui hominum: nullus miretur, quod à multis retrò annis maximum mihi Deus desiderium iniecerit, Patribus Fratribusque meis charissimis sensum animi mei circa hæc Exercitia communicandi; non quod ego me illa comprehendisse existimem; sed vt alios, quibus maiorem Deus lucem communicauit, excitem, quò maiorem ex iis fructum colligant, ¶ pretiosissimum hunc adamantem poliant: qui si lapis tantum ordinarius esset, parui pretij foret; verum, vt lapis tam pretiosus, inestimabilis est valoris. Hunc in finem annis superioribus primum meum Tomum Via spiritualis, quam S. Pater noster

† quasi
 Sampsones
 quidam

noſter in ſuo Exercitiorum Libello nobis detexit, in lucem edidi. Porro tota hæc Via in tres partes diuiditur, quæ vulgò vocantur Purgatiua, Illuminatiua, & Vnitua; propriæ Incipientibus, Proficientibus, & Perfectis; & accuratè docet, quomodo per eas incedendum ſit. Declaratur etiam, quales eſſe debeant, quibusque donis ornati, tam Magiſter & Pater ſpiritualis qui Exercitia traditurus, quàm qui ea facturus eſt; & quâ menſurâ ea ſingulis pro cuiusque capacitate & diſpoſitione tradenda ſint. Dicitur item, quanti referat ea per quatuor Hebdomadas facere; quantuſque inde fruētus emanarit, non minùs in ſeculares quàm in Religioſos, & peculiariter, ſub fundatione noſtræ SOCIETATIS, in primos eos Patres qui eam fundarunt, illuſtrarunt, & in eo, in

A 5 quo

IO PROLOGVS.

quo eam hodie videmus, statu collocarunt. Tandem in isto primo meo Tomo tamquam fundamentum posui theoriam Libelli dicti Exercitiorum, finemque quem in iis quærere debemus, & eius, tam qui ea facit, quàm qui ea facientem dirigit, officium: & illud est, prout ibi diximus, quod viginti primis eius Libelli Annotationibus comprehenditur. Præterea conati sumus, omnium eorum locorum, quæ ibi ex Exercitiorum Libello citantur, dare rationem, totamque eam doctrinam ad sua reducere principia; nobis ob oculos ponentes, quod S. Pater noster commendat in p. 4. Constitut. cap. 8. Ad Exercitia spiritua- lia aliis tradenda, postquam quisque in se ea fuerit expertus, assuescant, & dent operam omnes, vt & eorum reddere rationem, & in hoc
 armo-

armorum spiritualium genere tractando (quod Dei gratiâ ad ipsius obsequium tantopere conferre cernitur) dexteritatem habere possint: eo modo, ut non solum aliis satisfiat (sicut in Declar. dicitur litterâ E.) sed etiam ut in illis desiderium excitetur, ut eisdem iuuari velint. Unde facile constat, quod ea doctrina, quæ ad dandam Exercitiorum rationem dirigitur, & ad ea facienda animos addit, non tam sit pro discipulo qui ea facit, quàm pro magistro qui ea tradit; nec tam pro eo qui viam illam init, quàm qui in eâ se aliis ducem præbet.

Hæc una ex causis nec minima est, quæ doctrinam primi mei Tomi difficilem multis & obscuram reddidit. Quia si, ut Exercitia integra fiant, Auctor desideret, ut non dentur nisi paucis & magnæ capacitatis personis; que,

qua, quaeso, sufficiet capacitas, ut quis in eâ viâ dux & magister sit? Adde, quòd primus ille Tomus sit tamquam praeambulum & prologus secundi & tertij; quibus tota quatuor Hebdomada, & Regula eas sequentes, eodem quo ille scripta sunt ordine declarari debebunt. Quod si perfici potuisset, omnes illi Tractatus sibi inuicem lucem dedissent: verùm infirma mea valetudo, & graues occupationes, hactenus id perficere, finemque imponere prohibuerunt. Hincque mirum non est, quòd multis ea sint obscura, & perpauci fructum ex ijs optatum referant; cùm opus tantùm inchoatum sit, velut aedificium necdum ad finem perductum. Cui rei vnicum superest remedium; facienda nempe totius aedificij delineatio, ex quâ in exiguâ tabulâ vel chartâ de-

descriptâ, tota mox facillimè fabrica concipitur; atque inde id quod inchoatum est (quod per se intelligi nequibat) & quod extruendum superest, tamquam ex ideâ cognoscitur. Hoc idem nobis vsuuenit in subiectâ materiâ remedium: describenda paucis totius ædificij spiritualis idea, à principio seu fundamento, vsque ad summum perfectionis viæ vnitivæ: ut ex eâ intelligatur, quæ fuerit in ædificando mens Auctoris; & insuper sciatur, quid scriptioni adhuc desit, & quid circa Librum hunc Exercitiorum iam scriptum sit.

[Huius occasionem dedit nobis Decretum vnum sextæ Congregationis generalis, & aliud septimæ, quo nostris præcipitur, ut singulis annis per octo dies se colligant, & Exercitia faciant. Decretum septimæ Congregationis sic habet: Detur opera,

ut

vt annua Exercitia spiritualia nono Canone sextæ Congregationis præscripta, exactè ab omnibus fiant, omni omnino excusatione & occupatione sepositâ ac superatâ, ita vt neque negotiis, neq; Confessionibus eo tempore distineantur; seruatâ etiam in illis proportione methodoq;e, quibus integra Exercitia fieri consueuerunt, præsertim quoad recessum ab omnibus. *Consideranda valdè hæc verba, Seruatâ etiam in illis proportione methodoq;e, quibus integra Exercitia fieri consueuerunt. & legatur quod scripsimus in 4. lib. Tomi primi à c. 26. vsque ad 30. de eo, quanti referat, Exercitia facere quatuor Hebdomadis simul, & per omnes modos se exercendi discurrere, omniaq;e dictamina & proposita que ijs continentur*

tur exprimere. In quem finem licet Incipientes facile egeant triginta ferè diebus (vt dicitur in Annotat. quartâ inter viginti primas) magis tamen exercitati facile totum octo vel decem dierum spatio absoluent. Quare, pro nostrorum solatio, superioribus annis totam quatuor Septimanarum materiam in octo Exercitiorum dies, vel, vt melius dicam, in totidem redegit Exercitia & instructiones, quibus totum Libelli argumentum & scopus comprehenditur; cum breui declaratione omnium modorum se in iis exercendi, octo Meditationibus ex totâ quatuor Hebdomadarum materiâ desumptis. Hanc ego tum summam, quæ cum primo meo Tomo imprimeretur, (quod tamen tum ob causas omissum fuit) paratam habebam; eaque est quæ in hoc Libello prodit, quæ, velut manuale

nuale quoddam, octo illis Exercitiorum diebus, quæ quotannis fiunt, ad manum sit; sitque tamquam clavis, quæ ostium, ad Libri istius Exercitiorum doctrinæque eo contextæ intelligentiam, aperiat. Hoc ego donum Patribus Fratribusque meis charissimis offero, rogans, ut eodem quo ego do affectu, illud acceptare dignentur: Et ne nobis sufficiat Exercitiorum tempus, Librorum deuotorum lectioni & piis aliquibus Meditationibus, impendere: quod licet bonum sit & utile, parum tamen facit ad id quod S. Pater noster à nobis exigit. Reducamus in memoriam, quòd hæc Exercitia fiant, ut vincere seipsum, & omnes à se inordinatos affectus remouere quis possit; Et ut iis liberatus, diuinam voluntatem in vita sua dispositione, absque aliquâ determinatione ex affe-

Et u

Et u, qui ordinatus non sit, querat inueniatque, & diuinae bonitati propter seipsam, non solum circa vitæ suæ statum, verum etiam circa res omnes particulares, placere studeat. Quæ omnia monet sanctus Pater noster in 1. Annotat. & in titulo Libri, & in p. 3. Constitut. Et illa Exercitia, vt quis se vincat, & affectibus inordinatis se liberet, Dei que voluntatem circa vitæ suæ statum quem electurus est, & in aliis actionibus particularibus querat inueniatque, præcipua sunt secunda Septimanæ Exercitia, ad quæ ea, quæ prima sunt Septimanæ, disponunt, viresque & robur addunt iis quæ sunt tertia & quarta.

Quare humiliter instanterque rogo Reuerentias vestras per viscera Iesu Christi, per desiderium quod diuina Maiestas habet spiritualis nostri profectus;

B

fectus;

fectus ; per amorem quo Religioni nostre obligamur ; per sollicitudinem & curam spiritus , quo fundata est, conseruandi ; per zelum animarum quem Deus cordibus nostris , vt vltimum nostrum finem consequamur , impressit ; per omnem quem sancto Patri nostro debemus affectum & reuerentiam ; vt omnes seriò in hoc studium incumbamus, quò, omnibus difficultatibus generosè superatis , hæc Exercitia benè intelligamus, & in iis nos exerceamus. Eorum enim scientiam solo studio & speculatione non consequemur , si re ipsà & exercitio eorum vim & efficaciam in nobis ipsis non experiamur : nec experiemur, nisi viuaciter , & magno perfectionis nostre zelo ad ea exercenda nos disponamus ; idque summâ & forti quiduis etiam tentandi resolutione , quò eam
con-

consequamur : aggrediendo nempe ea
 Exercitia magno animo atque libe-
 rali, ut quivis totum studium ac ar-
 bitrium suum offerat suo creatori,
 ut de se suisque omnibus id statuat,
 in quo ipsi potissimum servire possit
 iuxta eiusdem beneplacitum. Moni-
 ta sunt hæc sancti Patris in Annota-
 tione quinta inter viginti primas.
 Timeamus (quod evenire solet) ne de-
 sidia nostra, & nobis ipsis bellum
 inferendi metus tepiditasque, nobis
 oculos claudant, & abducant ab il-
 lis Exercitiis, quæ ad illam nos pu-
 gnam obligant, & plurimum ad vi-
 ctoriam conferunt, et ne eorum ef-
 ficaciam in nobis ipsis non percipien-
 tes, nobis persuadeamus, nihil eis in-
 esse boni, sicque ad tepidas aliquas
 Meditationes & lenta ac flaccida
 Exercitia, quæ infirmi spiritus, &

affectuum inordinatorum plenissimi, propria sunt, deducamur. Persuadeamus nobis, quòd aggredi hæc Exercitia, perinde sit atque dare operam, ut originem radicesque imperfectionum nostrarum cognoscamus; & querere efficax iis curandis remedium, viresque ad obsequendum diuinæ voluntati. Quare toti ad eorum intelligentiam incumbamus, ut ea exerceamus; toti que ad exercenda, ut intelligamus: quò, cum diuinâ gratiâ, lucis, solidique, qui in iis latet, spiritus thesauro fruamur.

Nemo autem me vanum Exercitiorum horum laudatorem reputet, quodque supra valorem eadem mercimonia velim vendere, quandoquidem ipse S. Pater noster (cuius humilitas et rara modestia nulli non nota est) suæ ad M. Miona Epistola de iis Exercitiis

tus

tuis grauissimam hanc inserat sententiam : Magnopere aueo cognoscere quemadmodum tibi res successerit; neque id sanè mirum, cùm tantum tibi in re pietatis, nempe vt Parenti filius, debeam. Cuius etiam egregio amori, tamque prolixæ voluntati, quam in me habuisti semper, ac re ipsâ comprobasti, vt responderem, atque in hac vitâ aliquam gratiæ partem referrem, rogavi te vt ad mensem Exercitia susciperes sub eo quem nominavi; atque adeò facturum te recepisti. Precor igitur ad maius Dei obsequium, si expertus es, ac probasti, ad me perscribas; sin autem expertus nondum es, per eiusdem amorem ac reuerentiam, & mortem acerbissimam, quam causâ nostrâ obiit, peto quæsoque, vt

in ea te des. Tum verò si te facti
pœnituerit, præterquam quòd pœ-
nam nullam recusò, me vanum
& irrisorem habeas, & quidem
eorum, quibus tantum debeo. *Et*
infra: Iterùm atque iterùm, ac quo-
ties valeo, ob Dei obsequium id
ipsum flagito, ne ad vltimum di-
uina Maiestas requirat ex me quòd
non viderim, neque cunctis meis
viribus postularim id quod in hac
vitâ equidem possum sentire &
excogitare optimum, tum vt ho-
mo sibi ipsi tum vt aliis profit
quàm plurimis, &c. *Quæ verba*
sunt sancti Patris nostri: quæ sola ad
Exercitiorum commendationem suffi-
ciunt.